

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษมากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ศึกษาการดำเนินการพัฒนาการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2529 ถึงปัจจุบัน พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่แสดงถึงความก้าวหน้า ในการดำเนินงานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 82) ประกอบกับภาครัฐได้ออกกฎหมายสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษหลายฉบับ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวถึงสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคมและการเรียนรู้ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ” ประกอบกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (2551) หมวด 1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษามาตรา 8 ได้กล่าวโดยสรุปอย่างเป็นนัยสำคัญไว้ว่า สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมายด้วยเหตุผลนี้เองจึงทำให้สถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นในส่วนของภาครัฐหรือเอกชน จะปฏิเสธการรับนักเรียนผู้พิการเข้าเรียนมิได้ ในการจัดการศึกษาพิเศษดังกล่าวจะต้องเน้นการจัดการศึกษาที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้พิการ ที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับคนปกติทั่วไป โดยเฉพาะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ซึ่งเป็นวิธีการหลักอย่างหนึ่งในการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคน มีโอกาสพัฒนาตนเอง ได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพที่มีอยู่สามารถพึ่งพาตนเองได้และอยู่อย่างมีสิทธิศักดิ์ศรีเช่นบุคคลปกติทั่วไป

คนพิการในปัจจุบันมีโอกาสด้านการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีการจัดการศึกษาพิเศษ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือการจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะทาง และในโรงเรียนทั่วไป แต่เดิมนักพิการจะเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนเฉพาะทาง หรือเฉพาะความพิการที่รัฐดำเนินการ หลังจากที่มีประกาศใช้รัฐธรรมนูญ (2540) และพระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ (2542) รัฐมีนโยบายเปิดโอกาสให้เด็กพิการเข้าเรียนร่วมกับเพื่อนที่ไม่มีความพิการในทุกโรงเรียน การเรียนร่วมนอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสแก่คนพิการแล้ว ประโยชน์ในวงกว้างยังเกิดขึ้นกับทุกคนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเด็กทั่วไป ครู ผู้ปกครอง นักสหวิชาชีพ และคนในสังคมที่มีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกิดความตระหนักว่าคนพิการพัฒนาได้ เพียงแต่เราให้โอกาส สนับสนุน และช่วยเหลือให้ตรงความต้องการของแต่ละคนจริง ๆ (รัชนิกร ทองสุคติ, 2553, หน้า 3)

ปัจจุบันโรงเรียนที่รับเด็กพิการเข้าเรียนร่วมแบ่งเป็น กลุ่มโรงเรียนเรียนร่วม คือโรงเรียนทั่วไปที่เปิดโอกาสให้เด็กพิการเข้าเรียน แต่ยังขาดการจัดการที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นเหตุให้การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนต่าง ๆ ยังประสบปัญหาอยู่มาก อีกกลุ่มหนึ่งคือโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม คือโรงเรียนที่อาสาเข้าร่วมในโครงการนำร่องเพื่อใช้โครงสร้างซีท (SEAT) บริหารในโรงเรียน เป็นการนำร่องทดลองใช้ ทั้งนี้ซีทเป็นโครงสร้างการบริหารจัดการเรียนร่วม 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านนักเรียน (S : Students) หมายถึง ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องและผู้เรียนทั่วไป ซึ่งโรงเรียนควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มให้เรียนร่วมกันได้ (2) ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) แบ่งออกเป็น สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งโรงเรียนควรจัดให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญที่จะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียน (3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) คือ กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนทั่วไปและผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และ (4) ด้านเครื่องมือ (T : Tools) หมายถึง สิ่งที่นำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วมช่วยให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นการช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

เบญจา ชลธารันนท์ (2546) กล่าวว่า ปัจจุบันแม้ว่าโรงเรียนต่าง ๆ จะได้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และการดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพบปัญหาที่เกิดขึ้น นั่นคือ โรงเรียนเรียนร่วมทั่วไปผู้บริหารและครูยังขาดความรู้ และทักษะในการบริหารจัดการเรียนร่วม สำหรับผู้เรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ รวมถึงการสร้างและปรับใช้หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการจัดสรรงบประมาณ จึงได้พัฒนาโครงการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท เพื่อใช้เป็น

แนวทางในการบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกตุ อุทโยธา (2550) ประภัสสร ทศนพงศ์ (2550) พวงทอง ศรีวิสัย (2544) ชิดดาว แสงศิริผล (2550) และ อัจฉราภรณ์ บัวนวล (2551) ที่พบว่าโรงเรียนยังไม่สามารถ ปฏิบัติงานตามโครงสร้างซีท เนื่องจากพบปัญหา ด้านนักเรียน (S : Students) ที่ครูและผู้บริหาร ไม่ทราบวิธีดำเนินการกับตัวเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเมื่อเข้ามาเรียนร่วม ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ขาดความรู้ความเข้าใจในตัวผู้เรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ และยังไม่มีการปรับสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) ผู้บริหาร และครู ไม่ทราบถึงการจัดการเรียน การสอนรวมถึงวิธีประเมินผล และด้านเครื่องมือ (T : Tools) สถานศึกษาต่าง ๆ ยังขาดความรู้ความ เข้าใจเรื่องนโยบาย ขาดงบประมาณ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา

แต่อย่างไรก็ตาม โครงสร้างซีทก็ยังเป็นกรอบในการทำงานเพื่อให้โรงเรียนใช้เป็นแนวทาง ในการบริหารการจัดการเรียนร่วม โดยเฉพาะโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้เข้าเรียน แต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วม เพื่อให้เกิดความสะดวก และให้แนว ทางการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนสามารถเลือกใช้ซีทเป็นกรอบในการ ดำเนินงานซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 4 ด้าน โดยอาจเลือกดำเนินงานในด้านที่โรงเรียนมีความจำเป็นเร่งด่วน

แม้ว่าในปัจจุบันโรงเรียนต่าง ๆ ยังเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษและจาก เหตุผลที่สำคัญสองประการคือ ทุกโรงเรียนต้องรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และต้องมีการ เตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนกลุ่มนี้ โรงเรียนวชิรวิทย์ เชียงใหม่ ได้เล็งเห็น ความสำคัญแล้ว จำเป็นต้องปรับการดำเนินการจัดการเรียนร่วมเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความ ต้องการพิเศษที่มีใบรับรองแพทย์ ได้แก่ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้เรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้เรียนออทิสติก ซึ่งมีภาวะสมาธิสั้นร่วมด้วย รวม 11 คน ทั้งนี้ผู้ศึกษา ได้สังเกตและพูดคุยกับบุคลากร ในทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดี ของภาคเรียนที่ 1 และทุกวัน จันทรถึงวันพุธในภาคเรียนที่ 2 เวลา 8.00-16.00 น. ตลอดปีการศึกษา 2555 รวมทั้งประสบการณ์ ของผู้ศึกษาที่ไปทำการสอนในโรงเรียนวชิรวิทย์เป็นเวลา 3 ปี เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างซีท พบว่า ด้านนักเรียน (S : Students) โรงเรียนยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในด้านวิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเองสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งผู้เรียนทั่วไปก็ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ไม่สามารถช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อเพื่อนผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกวิธี ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) โรงเรียนยังไม่มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียน การสอนสำหรับการเรียนร่วมระหว่างผู้เรียนทั่วไป กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และผู้ปกครอง ครู รวมถึงบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจไม่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความ

ต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง ปัญหาที่สำคัญยิ่ง คือบางรายผู้ปกครองยังไม่ยอมรับความบกพร่อง และ
ข้อจำกัดในตัวผู้เรียนได้ ทั้งยังไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือเท่าที่ควร ด้านกิจกรรมการเรียน
การสอน (A : Activities) ครูและผู้บริหาร ไม่ทราบถึงวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการวัด
และประเมินผลสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านเครื่องมือ (T : Tools) โรงเรียนยัง ไม่มี
นโยบาย วัสดุทัศน พันทักษะ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียน ผู้เรียนจำนวนดังกล่าวนี้ เป็นอุปสรรคและยากลำบากต่อการ
จัดการเรียนการสอนในโรงเรียน กอรปกับทางโรงเรียนยังไม่มีบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ยังไม่มี
ระบบคัดกรองที่ชัดเจน และในขณะเดียวกันทางโรงเรียนพบว่า มีผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ
เข้ามาเรียนร่วมจำนวนมากขึ้นทุกปี ทั้งนี้โรงเรียนได้กระจายผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเหล่านั้น
เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติห้องละหนึ่งถึงสองคน

จากการรับผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวข้างต้นเข้าเรียนร่วมทางโรงเรียนยังไม่มี การปรับโครงสร้าง
เชิงนโยบาย เพื่อบริหารจัดการในการช่วยเหลือทางการศึกษากับผู้เรียนกลุ่มนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะ
ใช้การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) มาช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนร่วม
โดยอาศัยหลักการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กและเยาวชนพิการบนหลักการสิทธิมนุษยชน
สรุปได้ว่า เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา ซึ่งจะต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะ
ที่หลากหลายของเด็ก รวมทั้งต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กอยู่ในสังคมที่ปกติให้มากที่สุด
(คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548) เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว
ทางโรงเรียนจำเป็นต้องปรับกระบวนการทัศน์ และกระบวนการทำงานเพื่อพัฒนาองค์กร และแนวคิด
ของการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาองค์กร ประเวศ วะสี (2534) กล่าวว่า ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน
นั้นอยู่ที่ความมีลักษณะร่วมกันภายในชุมชน คือมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน
มีการกระทำร่วมกัน มีการเรียนรู้ร่วมกันในการกระทำนั้น ๆ การทำงานแบบมีส่วนร่วมนั้นไม่ว่า
จะเป็นระดับครอบครัว ระดับโรงเรียน ระดับชุมชน ระดับองค์กร หรือระดับประเทศนั้น
มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ และจะทำให้
ผู้มีส่วนร่วมยินยอมปฏิบัติตาม และรวมถึงตกลงยอมรับได้อย่างสมัครใจ เต็มใจ และสบายใจ
การมีส่วนร่วมกันนั้นทำขึ้นหรือวางระบบขึ้น ไม่ใช่เพียงเพื่อจะได้จัดทำให้มีแล้วเท่านั้น แต่การ
มีส่วนร่วมจะนำไปสู่การพิจารณา ตัดสินใจ หากสมเหตุสมผล ต้องมีความชอบธรรมและนำไป
ปฏิบัติ น้อยที่สุดของการมีส่วนร่วมคือ แจ้งเพื่อทราบ (วันชัย วัฒนศัพท์, 2546)

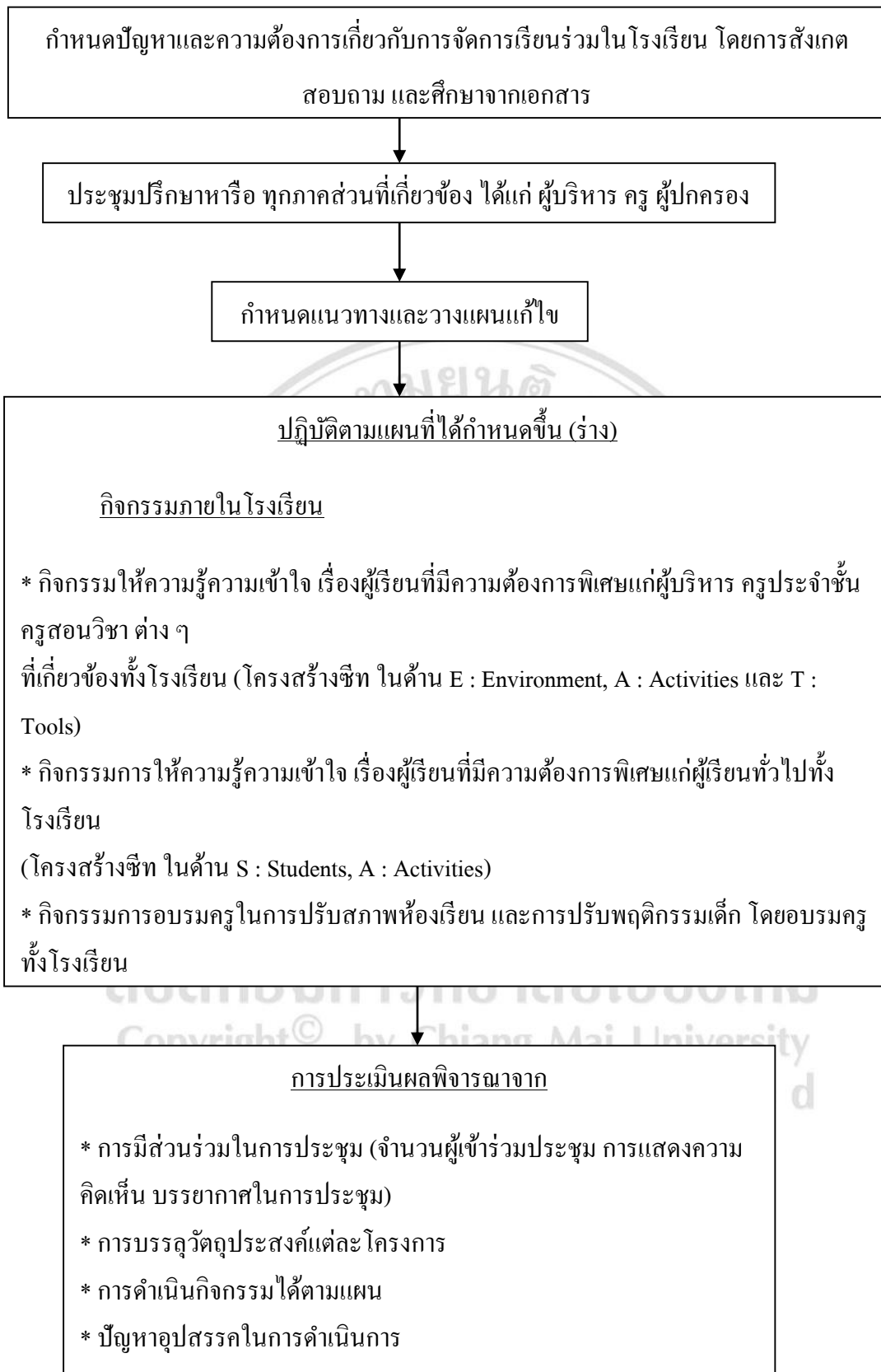
โรงเรียนวชิรวิทย์ ถือว่าเป็นองค์กรในระดับโรงเรียน และต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของ
คนในโรงเรียน จากประสบการณ์ที่ได้ทำงานในโรงเรียนวชิรวิทย์ เป็นระยะเวลา 3 ปี ในฐานะ

ครูผู้สอน และจากการสังเกต ได้มีการพูดคุยซักถาม แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นร่วมกับบุคลากร
รวมทั้งจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ได้แก่ ชิดดาว แสงพล (2550)

สมเกต อุทธโยธา (2550) ประภัสสร ทศนพงศ์ (2550) โสภณ คำปาเชื้อ (2550) สุภาพร ชินชัย
(2551) ประภัสสร สรวนรัมย์ พรพิมล พงศ์สุวรรณ และกิ่งแก้ว ปะติตังโ (2554) ศศิวิมล มณีวระ
(2554) และระนอง สุวรรณทอง (2556) พบว่าแนวทางความร่วมมือส่งเสริมการจัดการเรียนร่วม
มีขั้นตอนคือ (1) กำหนดปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน โดยการ
สังเกตสอบถาม และศึกษาจากเอกสาร (2) ประชุมปรึกษาหารือ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (3) กำหนด
แนวทางและวางแผนแก้ไขปัญหา (4) ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดขึ้น (5) ประเมินผล ซึ่งสรุปเป็น
แนวคิดในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระดัง แผนภูมิที่ 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนภูมิที่ 1 แนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนร่วม

ในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตเข้ามาช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมนั้น ผู้ศึกษาได้เลือกที่จะส่งเสริมในด้านที่จำเป็นและพอที่จะทำได้ก่อน ด้วยเหตุผลเพราะ การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนนอกระบบนั้น ยังเป็นเรื่องที่ใหม่ ต้องมีการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจ แก่ครู รวมทั้งบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน รองจากผู้ปกครอง อีกทั้งต้องมีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือผู้เรียนต่อไป

จากปัญหา หลักการและเหตุผลดังกล่าวมาในข้างต้นผู้ศึกษาในฐานะบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนนอกระบบ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ของโรงเรียนนอกระบบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีประชากร/กลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองของโรงเรียนนอกระบบจังหวัดเชียงใหม่ ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นให้เห็นความสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนร่วม เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต และนำไปสู่การปฏิบัติอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษของโรงเรียนนอกระบบจังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ของโรงเรียนนอกระบบ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ และแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ของโรงเรียนนอกระบบ จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มประชากร

1. ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมจำนวนทั้งหมดจากกลุ่มนี้ 11 คน
2. ผู้เรียนทั้งโรงเรียน รวมจำนวนทั้งหมดจากกลุ่มนี้ 349 คน
3. ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา และรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน รวมจำนวนทั้งหมดจากกลุ่มนี้ 4 คน
4. ครูที่สอนในโรงเรียน รวมจำนวนทั้งหมดจากกลุ่มนี้ 24 คน

5. ผู้ปกครองผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมจำนวนทั้งหมดจากกลุ่มนี้ 11 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรเป็นผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวนทั้งหมด 11 คน จากนั้นทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกจากผู้เรียนที่สามารถสื่อสารบอกความต้องการของตัวเองได้ และผู้ปกครองยินดีเข้าร่วมการศึกษาครั้งนี้ด้วย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 6 คน

2. ตัวแทนผู้เรียนทั่วไปที่เรียนร่วมชั้นเรียนกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากจำนวนทั้งสิ้น 349 คน ทำการคัดเลือกโดยได้มาจากการอาสาสมัคร เพื่อเป็นเพื่อนผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 10 คน

3. ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา และรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน รวมจำนวนทั้งหมดจากกลุ่มนี้ 4 คน

4. ครูผู้สอนในโรงเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ ครูประจำชั้น ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและทำการสอนผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 16 คน

5. ผู้ปกครองผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งได้แก่ผู้ที่ให้การดูแลผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ครอบครัวละหนึ่ง 1 คน รวมตัวแทนในกลุ่มนี้ 6 คน เหตุผลที่เลือกจำนวน 6 ครอบครัว เพราะบางรายผู้ปกครองยังไม่ยอมรับความบกพร่องและข้อจำกัดในตัวผู้เรียนได้ จึงเลือกครอบครัวที่ผู้ปกครองพร้อมที่จะให้ความร่วมมือก่อน

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้การศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ศึกษาตามกรอบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต เป็นหลัก โดยด้านนักเรียน (S : Students) คือการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านวิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั่วไปในการให้ความช่วยเหลือ และการปฏิบัติต่อเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) คือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครู และผู้เรียนทั่วไป ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) คือเทคนิคการสอนที่นำมาใช้กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และ ด้านเครื่องมือ (T : Tools) คือการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงาน และระบบการให้บริการที่ชัดเจนเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงการประสานงานกับผู้ปกครอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) คือ การบริหารจัดการเรียนร่วม สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียน 4 ด้าน ได้แก่

S : Students (ด้านนักเรียน) หมายถึง ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่อง และผู้เรียนทั่วไป ซึ่งโรงเรียนควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มให้เรียนร่วมกันได้ แต่เดิมโรงเรียนยังไม่มีเตรียมความพร้อมในด้านวิชาการ อารมณ์ และสังคม และการช่วยเหลือตนเองสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งผู้เรียนทั่วไปก็ขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่สามารถช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ หมายถึงการดำเนินงานในด้านนักเรียน คือการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านวิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเองรวมทั้งการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั่วไปในการให้ความช่วยเหลือ และการปฏิบัติต่อเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ ของโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่

E : Environment (ด้านสภาพแวดล้อม) หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งโรงเรียนควรจัดให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัด น้อยที่สุด และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน แต่เดิมบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครู และผู้เรียนทั่วไป ในโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ หมายถึงการดำเนินงานในด้านสภาพแวดล้อม คือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครู และผู้เรียนทั่วไปของโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่

A : Activities (ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน) หมายถึง กิจกรรมภายในและภายนอก ห้องเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนทั่วไปและผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แต่เดิมครูและผู้บริหาร ไม่ทราบถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการวัด และประเมินผล สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ หมายถึงการดำเนินงานในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิคการสอนที่นำมาใช้กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ของโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่

T : Tools (ด้านเครื่องมือ) หมายถึง สิ่งที้นำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตได้อย่างมี

ประสิทธิภาพสูงสุดเป็นการช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่เดิมโรงเรียนยังไม่มียุทธศาสตร์ แผนงาน ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ หมายถึงการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงาน และระบบการให้บริการที่ชัดเจนเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงการประสานงาน กับผู้ปกครองของโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง ผู้เรียนที่มีความต้องการและจำเป็น ต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษเพิ่มเติมจากวิธีการตามปกติ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของเขาเอง โดยออกแบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามลักษณะความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้หมายถึง ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้เรียนออทิสติก ที่มีภาวะสมาธิสั้นร่วมในโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่ และผ่านการวินิจฉัยจากแพทย์แล้ว

การเรียนร่วม หมายถึง การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษา ในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับ และหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการการศึกษา ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับทุกคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการมีการดำเนินงาน 6 รูปแบบ ได้แก่ 1.) ชั้นเรียนปกติเต็มวัน 2.) ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการปรึกษาหารือ 3.) ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการครูเดินสอน 4.) ชั้นเรียนปกติเต็มวันและบริการสอนเสริม 5.) ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ 6.) ชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ ในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ หมายถึง การจัดชั้นเรียนปกติเต็มวัน ในโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบผลการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ของโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่
2. ได้ทราบข้อเสนอแนะ และแนวทางการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ของโรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่